

Ե Օ Ր Ե Ր Ր Կ Տ Ա Ր Ի

ՄԱՅԻ

Տարեկան գինը 10 րուբլ, կես տարվանը 6 րուբլ:

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատանը և պ. Մատուրեանի խանութում

Օտարաբարակացիք դիմում են ուղղակի Կապուստ. Редакция „Маяк“

Խմբագրատանը բաց է առաւոտան 10—2 ժամ

(Բացի կիրակի և տոն օրերից):

Յայտարարութիւնները ընդունվում են ամեն լեզուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են իւրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ

ԲՈՎԱՆԳԱՎՈՒԹԻՒՆ

Թատրոնը ինչի համար է. — Ներքին տեսչի թիւնը, համակ Ալեքսանդրովիցի, համակ Բալաբիցի, Ներքին լուսերի. — Արտաքին տեսչի թիւնը, Ազգիկ, Ռուսաբախ, Արտաքին լուսերի. — «Մակի» հեռագիրներ. — Յայտարարութիւններ. — Տեղեկացոյց. — Բանասիրական. — Հայաց անակը Բոսֆորի մասին:

ԹԱՏՐՈՆԸ ԻՆՉԻ ՀԱՄԱՐ Է

Թատրոնի հասարակութեան վրա ունեցած կրթողական նշանակութիւնը ոչ ոք չէ հերքում, բայց միայն զորա մէջ կարող է լինել մտքերի տարբերութիւնը, թէ ինչ չափով այդ հիմնարկութիւնը ազդում է կրթողական կերպով հասարակութեան այս կամ այն մասի, այս կամ այն դասակարգի վրա, ինչ ուղղութեամբ է ներգործում նա հասարակութեան զանազան գործիչների վրա:

Մեծահասակ թատրոնը մեծ նշանակութիւն ունի հասարակութեան անդրազէտ մասի համար: Դորտը այն մասը որ ինքն կարգաւ և գրեւ չէ գիտէ, նրա համար հարկաւոր է կենդանի լեզու, նրան հարկաւոր է բեմից սովորեցնել լսել մտքերը, որ նա ինքն իր ոյժերով չէ կարող ստանալ... Բայց եթէ ընդունենք որ թատրոնը պիտաւորապէս այսպի-

սինքնի համար է, այն ժամանակ ինչն է և գնում թատրոն ոչ թէ միայն գրողէտ, բայց և զարգացած մարդիկ, ինչն մի հասարակութեան զարգացած մասի, ինտելեկտուալի համար էլ թատրոնը ունի բարձր կրթողական նշանակութիւն:

Այդ պատճառով թատրոնը կարող է լինել երկու տեսակ ժողովրդական և հասարակութեան կրթված դասի համար թատրոն:

Առաջինը անբաժան են երկու անհրաժեշտ պայմանները՝ ժողովրդական, առավելակա լեզու, որպէս միջոց մտքը հասկացնելու և բարոյական ու մտաւոր տարրական մտքերը ամփոփող բովանդակութիւն, որպէս հեշտ մատչելի և ժողովրդի համար կրթողական նիւթ:

Երկրորդի անհրաժեշտ պայմանն է գրական լեզուն և բարձր հասարակական ինդիւստրի ներկայացումն:

Մեր թատրոնական գրականութիւնը ներկայացնում է, շնորհով մեր գրեթէ միակ ազգային թատրոնական գրողի, Գ. Սունդուկեանցի, մի երևոյթ, որ երբէք չէ տեսնված ուրիշ ազգերի մտաւոր զարգացման պատմութեան մէջ: Սունդուկեանցի պիտ-

անները բովանդակում են իրանց մէջ հայոց հասարակութեան համար ընդհանուր մարդկային հասարակական ինդիւստրի լուծումն, բայց նոյն պիտաները գրված են, իր տարածման համար, սահմանափակ գաւառական, ռամկական բարբառով, Թիֆլիսի բարբառով:

Այդ ճշմարիտ էլ հարկաւոր էր, որովհետեւ մեր Թիֆլիսի հայոց հասարակութիւնը զարգացել է անբնական կերպով: Այդ անբնական կերպով զարգացել են մեր բոլոր անդրկովկասեան հայ գաւառական հասարակութիւնները: Նրանցից իւրաքանչիւրը պահելով իր սեփական և միւսներից տարբեր գաւառական լեզուն, նախ քան տարածվէր ամբողջ Անդրկովկասում ընդհանուր հայոց գրական լեզուն, սկսեց ընդունել ընդհանուր մարդկային քաղաքակրթութեան սկզբունքները, ենթարկվելով դրսի քաղաքակրթութեան ներգործութեանը:

Բայց արդեօք այժմ, երբ ամբողջ Անդրկովկասի հայոց ազգաբնակչութեան մէջ տարածվել է ռուսաւարանների և լրագրութեան միջոցով հայոց ընդհանուր գրականական լեզուն, ունեն արդեօք բազմութեան համար գաւառական

լեզուով գրած թատրոնական պիտաները նոյն նշանակութիւնը ինչպէս առաջ, — այդ մասին ուրիշ անվամ կը խօսենք:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԱԼԷՔՍԱՆԴՐԱՎՈՒԹՅՈՒՆ

ապրիլի 18-ին

Ուղիւ 15 օրէ շարունակ ձիւն, կարկուտ ու սաստիկ անձրևներ են գալիս այստեղ, գրեթէ գիշեր ցերեկ: Տեղացի ինչ բնակիչները յիշում են միայն սրանց 15 տարի առաջ այս տեղակ անտանելի անձրևային եղանակ վատնող այժմ այստեղի փողոցների ցեխը այն սաստիկ է, որ արդեւում է հասարակութեան փողոցների մի կողմից միւս կողմը հարողակցութիւն անել:

Ամսոյ 14-ին երեկոյան, մի խեղճ զինուոր խեղճվում է եղել Ալեքսանդրեան փողոցում ցեխի մէջ ընկնելով, որ թէև ամբողջ մարմինը խրված է լինում ցեխի մէջ, բայց բարեբաղդաբար գուլիւր չարժեքով ժամանակ տեսնողները օգնում և ազատում են նրան:

Այստեղի հայ քահանաներից մին Մ... ինչպէս պատմում էր մէկը մի քանի անձանց ներկայութեամբ, տեղիս գերեզմանատնում կոծի (ճան կամ թուրքերէն այսպէս) խաղալով բաւական գումար է տարվում, որ ստիպված գրաւ է դնում նաև իրա շուրջը և փխրում:

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ՀԱՅՈՑ ԱՌԱՎԵ ԲՈՒՅՈՐԻ ՄԱՍԻՆ *

Բոսֆորի նայն իսկ մուտքում կանգնած է մի բարձր աշտարակ, Մովսիկայոյա, ինչպէս յակիմի փոքրաբառն ալիքները փըրվում են նրա ստորոտի վրա: Գազաթից այն անհարթ տանիքից ձգվում է հրաշալի տեսարան դէպի հողի մի ամենագեղեցիկ անկիւնը: Մինչև այժմ պահպանված է մէկ աւանդութիւն այս աշտարակի ծագման մասին: Գին շատ և շատ տարիներ սորանից առաջ թագաւորում էր Բիւզանդիայում Մանուէլ թագաւորը: Նա արդէն ծերացել էր երբ նրա կինը, շատ երկար ամուսնական տարիներից յետոյ, պարզեց նրան անդրանիկ գաւառի Մանուէլ թագաւորը, որ արդէն կորցրել էր իր յոյժը—իրանից յետոյ ժառանգ թողնելու մասին: Մեծ արախտութեամբ լցվեց: Նա խելոյն ուղարկեց պալատական աստղագետի ետևից և ցանկանալով իմանալ իր ազնկայ բազը, հրամայեց կազմել աղթարք (ГОРОСОНЕ): Աստղագետը կազմեց թագաւորի հրամանը: Մա երկար ժամանակ ուսումնասիրելով աստղերի դրութիւնը՝ յայտնեց. «Ազնկանը սպասում է օձն»: Թագաւորը, կանչելով իր իշխանութեան տակ

գանձող բոլոր իմաստուններին, հարցրեց նրանցից. ինչպէս պէտք է ազատել արքայադստերը սպանուող վտանգից: Եւս ստրատուում եմ, ասաց նա, որ ինձ չի աջողի փրկել իմ աղկանը վտանգաւոր կենդանիներից, նրանք այնպէս բարակ և փոքր են, որ կարող են անցնել ամենափոքր և հազիւ նշմարելի ծակերով: Բայց չը նայելով այս ամենին, ես դարձեալ յուսով եմ իմ գիտունների իմաստութեան և բարի խորհրդի վրա:» Արտաբայովեցան շատ կարծիքներ, առաջարկեցան շատ խորհուրդներ, բայց թագաւորը մերժեց նրանց, գտնելով անօգուտ: Այն ժամանակ կանգնեց տեղից պալատական աստղագետը և ասաց.— Թագաւոր, միթէ կարող են բոլոր նախազգուշական միջոցները, միթէ կարող է մարդկային գիտութիւնը փրկել երկնքի վճիռը, քո աղկայ բազը գրված է աստղերի վրա, եւ նա չը նայելով բոլոր աշխատութեանը չէ կարող փրկել վճիռից: Միայն որպէս զի դու յետոյ չը մեղադրես քեզ թէ ամեն միջոց չը գործ դրեցիր նրան ազատելու համար լսիր իմ խօսքին: հրամայիր իննն մի բարձր և ամուր պատարակ-ամրոց, շրջապատված չորս կողմից ծովային ալիքներով, հրամայիր այնտեղ տանն աղկանը: Այ մի օձ, քանի որ նա կը մնայ աղկանի, չի մտանալ նրան, իսկ երբ կը գտնի ամուսինն այն ժամանակ վտանգը կանցնի: Միտը պահիր, միայն օրիորդին է սպասում վտանգը: Թագաւորը առատ վարձատրեց աստղագետին իր խելացի խորհրդի համար, և իսկոյն հրամա-

յեց իր ճարտարագետներին կանգնեցնել մի բարձր, քարեայ աշտարակ-ամրոց Բոսֆորի մէջ իր պալատի հանդէպ: Աղկանը մկրտվեց ու անուանվեց Թէօփորա-Աստուածատուր: Երբ չինտեթիւնը պատրաստվեց, այնտեղ տեղափոխեցին թագաւորանուգուհուն բոլոր իր զայնակների և աղայիների հետ:

Այ մի մարդ չէր համարձակվում մերձենալ աշտարակին, բացի ցածում շրջապատի մօտ կանգնած պահապաններից, որոնց մահվան սպանալիքով հրամայած էր, ոչ ոքի, ով որ չէ ստացել թագաւորից իրաւունք, չը թոյլ տալ մտնել այնտեղ:

Այնտեղ անցրեց Թէօփորան մանկութեան երջանիկ օրերը, Նա արդէն 18-դ օրիորդական ոսկեայ տարում հաղուագիւտ գեղեցիկութիւններից ամենագեղեցիկն էր. բայց գուշակութիւնը դեռ չէր կատարվել: Թագաւորը արդէն մտածում էր, թէ ինչպէս այն գեղահարա նորուն համապատասխան մի փեսայ գտնի, նա յուսով էր որ ամուսնացնելով իր գտնելը՝ կազատէ գործնով այն մուսլ գուշակութիւնից:

Եկաւ Բիւզանդիա և այստեղ ապրում էր իր հայրենիքից հեռու բերած փողովով, բայց երբ փոքրեւ վերջացան, Ալեքուն ստիպվեցաւ մշակութիւն անել, նա դարձաւ ձկնորս: Ալեքուն ինքը բարձրահասակ, գեղեցիկ և վայելակալ էր: Նա միշտ հագնում էր նկարավայել հանդերձ քոսֆորեան ձկնորսների:

Այսօր, ինչպէս և միշտ այս ժամում, ծանր աշխատակի օրից յետոյ, իշխանազնը լողում էր դէպի իր աղբատիկ խրճիթը, Նրա ճանապարհը անցնում էր աշտարակի մօտով: Նա լսել էր, որ այնտեղ ընակվում է թագաւորի աղկանը, լսել էր և նրա զարմանալի գեղեցիկութեան, խելքի և բարութեան մասին: Հետաքրքրութիւնը տանջում էր նրան, մեծ անհամբերութեամբ ցանկանում էր տեսնել այդ հրաշալի գեղեցիկուն: Ամեն ժամանակ, երբ անցնում էր այդ աշտարակի մօտով, Ալեքուն երկար միջոց և մեծ ուշադրութեամբ նայում էր վերև, բայց միշտ ի դուր, արքայազուտարը չէր երևում:

Ալեքուն զցեց իր գեղեցիկափայլ ամենամանր աստղաքարով վերջ անքերը դէպի պատշգամբը, որը բարձրանում էր ծովի երկնագոյն մակերևութից: Գանկարծ նա ուրախացած՝ ճչաց և յետոյ ինչպէս դիմեց՝ անզգայացաւ: Պատշգամբի վրա յենած սինազարդ վանդակների սուկեայ շարերի վրա, ողջ կանաչով ու ծաղիկներով պատած՝ կանգնած էր մի գեղեցիկ, բարձրահասակ, ջնքոյլ և գեղեցիկալով կին, կապոյա, փայլուն մեծ աչքերով, մազերը

Թարգմանութիւն Արամ Մեկեանցի: Խմբ.

